

at ændre de unges holdning, sådan at de ikke tager kniv med. Jeg er jo fuldstændig enig i de bemærkninger, mange andre er kommet med, om, at uanset om knivene er lovlige eller ej, så vil de unge, der er i et miljø, hvor der indimellem bliver ballade, tage en kniv med, hvis man synes, det er sejt. Det er derfor, det er den holdning, vi skal have ændret. Så vi vil også gerne være med til at se på, om man kan overveje et forbud på skoler eller andre steder.

Men det generelle forbud mod brug af knive under 7 cm og andet værktøj osv. i samfundet er vi ligesom mange andre meget skeptiske over for, og jeg vil håbe, at vi kunne få en undersøgelse af, hvor udbredt brugen af knive egentlig er. Jeg spurgte ministeren inden lovarbejdet, men har kun fået svar i form af Rigsadvokatens undersøgelse af den ulovlige brug, og jeg synes sådan set, at det er ret væsentligt, når vi skal lovgive, så at finde ud af, hvordan man bruger de lovlige knive i dag. Tager folk deres kniv med på værtshus og diskotek, eller hvordan fungerer det i dag med de lovlige knive? Hvor skal vi sætte ind, hvis vi gerne vil ændre nogle ting?

Som andre har jeg også et problem med, hvad der er en kniv, og hvad der ikke er en kniv. Jeg har ofte, når jeg har stået i lufthavnen, undret mig en del over, at nogle af mine medpassagerer fik taget deres lille negleklipper og hevet neglefilen af, mens jeg kunne stå med en lang broche, der sådan set var meget farligere end den lille-bitte neglefil. Jeg tror ikke, man helt kan lovgive sig ud af, hvad der er farligt, og hvad der ikke er farligt; det synes jeg at vi skal prøve at se nærmere på.

Så vil jeg sige, at når man ser det her forslag til ændring i sammenhæng med det udkast til bestemmelser, der var sendt i høring samtidig, som vi skal behandle senere omkring politiloven, hvor man vil give politiet ret til at kunne vिसitere folk uden nogen som helst konkret mistanke om, at de har våben på sig, men bare lave sådan en almindelig våbenkontrol, ligesom vi har færdselskontrol, så bliver det problematisk. Jeg synes, vi skal tage en grundigere drøftelse af, hvad det egentlig er for nogle redskaber, vi har brug for, for at kunne mindske antallet af våben i samfundet.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Da Kristendemokraternes ordfører på området, hr. Jann Sjørnsen, ikke kan være til stede, har jeg lovet at fremsige følgende.

Der er grund til at se med stor alvor på volds-kriminaliteten i vores samfund og søge nye muligheder for at begrænse den. Det gælder også den form for volds-kriminalitet, hvor kniv har været anvendt.

Målet med regeringens lovforslag er vi således enige i, men spørgsmålet er, om midlet er det rigtige. Regeringen lægger op til at gennemføre et generelt forbud mod at bære kniv m.v. på offentligt tilgængelige steder samt steder, hvor unge typisk færdes.

Det er for drastisk et skridt at tage efter Kristendemokraternes opfattelse. En stor del af befolkningen vil ganske enkelte blive kriminaliseret uden grund, nemlig de mange, der bærer almindelig lommekniv.

Det er vores opfattelse, at våbenlovens bestemmelser vedrørende det at bære kniv er tilstrækkelige, og at hovedparten af den vold, der udføres i det offentlige rum med brug af kniv, udgør en overtrædelse af allerede gældende lov. Vi kan således ikke umiddelbart støtte forslaget.

Kl. 19.05

Justitsministeren (Lene Espersen):

Ja, det er sjældent, at man er i en situation, hvor regeringen overtrumfer partierne i Folketinget, men for så vidt angår dette lovforslag, må man jo nok konkludere, at de fleste partier ikke er indstillet på at gå så vidt, som regeringen havde forestillet sig.

Jeg er enig med de mange, der har sagt, at for så vidt angår spørgsmålet om at begrænse de alt for mange tilfælde af voldelige overfald, trusler osv., hvor man har anvendt kniv, for så vidt angår at begrænse den problemstilling, drejer det sig meget om holdningsbearbejdelse. Det er også det, der er grundlaget for, at regeringen valgte den meget vidtgående model at lave et generelt knivforbud.

Vi var klar over, at forslaget var vidtgående, og jeg er også bekendt med, at det for nogle vil virke meget indgribende, at de ikke længere vil kunne gå med f.eks. en schweizerkniv i lommen, uden at der er et særligt anerkendelsesværdigt formål med det. Det antal mails, som jeg selv og nok alle Folketingets medlemmer har modtaget, vidner om, at det her virkelig er noget, der optager sindene, og det synes jeg at man skal respektere.

Jeg vil blot her fra talerstolen også gerne understrege, at vores forslag skulle ses i lyset af nogle af de meget grove overfald, hvor knive må have været anvendt, og hvor vi simpelt hen har